

Sygn. akt VIII U 247/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 marca 2021 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodnicząca Sędzia SO Grażyna Łazowska	

po rozpoznaniu w dniu 18 marca 2021 r. w Gliwicach

na posiedzeniu niejawnym

sprawy Z. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania Z. W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 25 stycznia 2021 r. **nr** (...)

- 1) oddała odwołanie,
- 2) wniosek ubezpieczonej o ponowne obliczenie emerytury przekazuje organowi rentowemu do rozpoznania.

(-) Sędzia SO Grażyna Łazowska

Sygn. akt VIIIU 247/21

UZASADNIENIE

Decyzją z 25 stycznia 2021r. organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił ubezpieczonej Z. W. prawa do emerytury na podstawie art.24 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, ponieważ ubezpieczonej świadczenie takie zostało już przyznane.

W odwołaniu od decyzji ubezpieczona domagała się jej uchylenia i ustalenia wysokości emerytury powszechnej bez odliczeń z tytułu uprzednio pobranych emerytur wcześniejszych.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie podtrzymując stanowisko zawarte w skarżonej decyzji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

Decyzją z 14 kwietnia 2014r. organ rentowy przyznał ubezpieczonej Z. W. (ur. (...)) prawo do emerytury wcześniejszej z związku z pracą w warunkach szczególnych od (...), to jest od osiągnięcia wieku emerytalnego.

Decyzją z 11 kwietnia 2019r. organ rentowy przyznał ubezpieczonej emeryturę z powszechnego wieku emerytalnego na podstawie art.24 ustawy emerytalnej.

Podstawę obliczenia emerytury stanowiła kwota składek na ubezpieczenie emerytalne oraz kapitału początkowego z uwzględnieniem waloryzacji składek i kapitału początkowego zewidencjonowanych na koncie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury.

Podstawa obliczenia emerytury podlega pomniejszeniu o kwotę stanowiącą sumę kwot pobranych emerytur, w wysokości przed odliczeniem zaliczki na podatek dochodowy i składki na ubezpieczenie zdrowotne.

Emerytura stanowiła równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia emerytury przez średnie dalsze trwanie życia, dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę.

- kwota składek zewidencjonowanych na koncie z uwzględnieniem waloryzacji wyniosła 51 941,84 zł,
- kwota zwaloryzowanego kapitału początkowego wyniosła 472 274,13 zł,
- suma pobranych emerytur wyniosła 92 958,24 zł,
- średnie dalsze trwanie życia wyniosło 260,70 m-cy,
- wyliczona kwota emerytury wyniosła 1654,23 zł.

Emerytura ustalona tą decyzją została zawieszona, ponieważ okazała się świadczeniem mniej korzystnym. Organ rentowy kontynuował wypłatę dotychczasowego świadczenia.

W dniu 4 stycznia 2021r. ubezpieczona złożyła wniosek o przyznanie prawa do kolejnej emerytury i w rozpoznaniu tego wniosku organ rentowy wydał decyzję skarżoną.

Powyższe Sąd ustalił na podstawie dokumentacji akt organu rentowego, jako okoliczności jednoznacznie wynikające z tych dowodów i nie kwestionowane przez strony.

Sąd zważył, co następuje.

Odwołanie ubezpieczonej Z. W. nie zasługuje na uwzględnienie.

W orzecznictwie utrwalony jest pogląd, iż w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych przedmiot i zakres rozpoznania sprawy wyznacza treść decyzji, od której wniesiono odwołanie. Oznacza to, że przeniesienie sprawy na drogę sądową poprzez wniesienie odwołania od decyzji organu rentowego ogranicza się do okoliczności uwzględnionych w decyzji, a między stronami spornych. Poza tymi okolicznościami spór sądowy istnieć nie może, gdyż w postępowaniu przed sądem odwołujący może żądać jedynie korekty stanowiska zajętego przez organ rentowy, odnosząc się do przedmiotu sporu objętego zaskarżoną decyzją, natomiast nie może żądać czegoś, o czym organ rentowy nie decydował (por. orzeczenia Sądu Najwyższego: z dnia 13.05.1999r. sygn. akt II UZ 52/99, LEX nr 40789, z dnia 07.04.2011r. sygn. akt I UK 357/10, LEX nr 863946, z dnia 01.09.2010r. sygn. akt II UK 15/10, LEX nr 667499, z dnia 20.01.2010r. sygn. akt II UZ 49/09, LEX nr 583831, z dnia 23.04.2010r. sygn. akt II UK 309/09, LEX nr 604210, wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z 16 września 2020r. III AUa 321/20).

Przenosząc powyższe na grunt rozpoznania niniejszej sprawy stwierdzić należy, iż postępowanie przed tut. Sądem zainicjowane zostało odwołaniem ubezpieczonej od decyzji z 25 stycznia 2021r., którą organ rentowy odmówił ubezpieczonej prawa do emerytury

na podstawie art.24 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tj. Dz.U. z 2020r., poz.53 ze zm.). Zatem tylko w zakresie objętym treścią tej decyzji, Sąd mógł przeprowadzić kontrolę jej prawidłowości. Słusznie organ rentowy odmówił ubezpieczonej prawa do emerytury ze wskazanej podstawy prawnej w sytuacji, gdy emerytura na tej podstawie została już ubezpieczonej przyznana decyzją z 11 kwietnia 2019r. Ubezpieczona w odwołaniu nie zgłaszała żadnych zarzutów odnośnie odmowy prawa do świadczenia, a tylko domagała się ponownego przeliczenia emerytury – ustalenia jej wysokości bez odliczenia uprzednio pobranych emerytur wcześniejszych. Kwestii tej nie dotyczyła jednak zaskarżona decyzja i stąd Sąd w niniejszym postępowaniu nie mógł kwestii tej rozpatrywać merytorycznie.

Reasumując, Sąd stwierdził, iż skarżona decyzja organu rentowego odpowiada prawu i stąd z mocy art. 477¹⁴§ 1 k.p.c. oddalił odwołanie ubezpieczonej jako bezzasadne, o czym orzekł w pkt 1 wyroku.

W pkt 2 wyroku Sąd z mocy art. 477¹⁰ §2 k.p.c. wniosek ubezpieczonej o ponowne obliczenie emerytury zawarty w odwołaniu przekazał organowi rentowemu do rozpoznania.

W tym zakresie organ rentowy wyda decyzję, od której ubezpieczonej będzie przysługiwało odwołanie do Sądu.

(-) Sędzia Grażyna Łazowska